

IN MEMORIAM OLIVER REED I DIRK BOGARDE

*There is no shortening-breasted nymph to shake
The thickets that stem up the lidless blaze
Of sunlight stiffening the shadowed ways,
Nor does the haunted silence even wake
Nor ever stir*

William Faulkner

Com ja és habitual, aquest número tanca la revista fins al proper mes de setembre. Els mesos d'estiu no solen ser ni actius ni atractius, ara no tant amb l'aire condicionat, per al cinema. No obstant això, fins al juliol podeu gaudir de cinema clàssic, el bo de veritat, al Centre de Cultura, en companyia del mestre Hitchcock, estrella d'aquest any i la 20th. Century Fox. Troberau informació a les planes interiors. També, desgraciadament, hem de fer referència a dos excel·lents actors que han estat cridats pels déus, suposam per fer altres feines o, tal vegada, per animar la vida de l'Olimp, darrerament bastant avorrida.

Oliver Reed, un dels membres dels anomenats "joves irats" del cinema britànic dels anys seixanta, va morir a Malta als seixanta-un anys. L'actor rodava *El gladiador*, per a una productora de Steven Spielberg. Ho va fer a un lloc on, a part de davant de les càmeres, se sentia millor: a un bar.

Nascut a Wimbledon el 1938, al llarg de la seva vida artística, rodà més de seixanta pel·lícules. Pel seu físic, començaren a donar-li papers de

dur, violent o perillós. El seu reconeixement internacional li arribà gràcies a la intervenció a la pel·lícula *Oliver* del director Carol Reed (oncle seu), versió musical de l'obra de Charles Dickens. Un any després, Ken Russell al·ludà per a una atrevida versió de l'obra literària *Dones enamorades* de l'escriptor D.H. Lawrence. Conegut el seu temperament, a vegades molt violent, i la seva afició a la beguda, la seva carrera d'excel·lent actor quedà, gairebé, malferida. Sempre es mantingué en actiu i el 1988 tornà a despuntar: treballà a les ordres de Terry Gilliam a *El baró de Munchausen* i va ser reconegut amb alguns premis.

Dirk Bogarde va néixer a l'any 1921 a Londres, d'origen holandès, fill del director del departament de fotografia del diari *London Times* i d'una actriu de teatre. Estudià art dramàtic, treballà com a fotògraf i dibuixant a la Segona Guerra Mundial. Debutà com a actor a la postguerra i el 1947 firmà un contracte amb l'important productor britànic Arthur Rank. Això l'obligà a rodar vint-i-cinc pel·lícules durant la dècada dels cinquanta, en sèries com la del *Doctor*

in... que li donà popularitat. Convertit en actor, va treballar en produccions americanes (*Sueño de amor*, *Victime...*). Apreciat internacionalment pels seus treballs amb Joseph Losey (*Tigre dormido*, *El sirviente*, *Modesty Blaise*, *Accidente...*), va arribar a ser una estrella del cinema europeu gràcies a la seva col·laboració amb Luchino Visconti (*La caída de los dioses*, *Muerte en Venecia*). George Cukor (*Justine*), Liliana Cavani (*Portero de noche*), Alain Resnais (*Providence*), Rainer W. Fassbinder (*Desesperación*) i Bertrand Tavernier (*Daddy nostalgie*). Pràcticament, des de finals del seixanta, intervé a poques produccions i es dedicà a escriure llibres, més o menys autobiogràfics, amb relatiu èxit.

Dirk Bogarde participà del millor cinema britànic i va ser un dels que van gaudir de major projecció internacional. Reflectia l'ambigüitat de la condició humana enfront d'un món resquillós i hipòcrita. Mai li prengué gust a la fama i la seves frivolitats. Tot ell era discreció i respecte a la vida íntima. Va gaudir d'honors, va ser criticat. Potser l'únic que desitjà al final era una mort digna. La seva vida ho havia estat. □

TEMPS MODERNS RECOMANA

LLIBRES

Miquel Montaner

El lenguaje cinematográfico

Joaquim Romaguera i Ramió
175 pàg. 1.200' ptes.

Es concreta una proposta didàctica, dins l'àmbit del cinema, amb un recull d'eines que donaran suport tant als mestres com als alumnes i aficionats, sense oblidar un repàs senzill, però útil, als gèneres, moviments, escoles...

El cine de nuestros días: 1994-1998

J. M. Caparrós Lera
318 pàg. 2.900' ptes.

Aplec sobre el cinema que s'ha fet darrerament, amb la particular manera de fer-ho de l'autor, lligant el món de ficció i el que li dona vida. Com tota obra d'aquest estil, es podrà acabar estant-hi d'acord o no amb la seva selecció.